

Overflag, som fremkommer med § 28. Det er paa ingen Maade som nogen Bebreidelse mod den høitaaede Finantsminister, jeg anfører dette, thi han har jo fulgt en gammel Stik ved at sætte § 28 paa den Maade, hvorpaa den staar. Man tror, naar man begynder paa Noget, at det er i sin Orden, men først i Marenes Løb kommer Betydningen deraf frem. § 28 i denne ubestemte Skikkelse foranlediger noget Uklart; man kommer til at mangle en virkelig Oversigt over Balancen, og derved bevirkes, at Finantsudvalget til dels kommer til at udføre Finantsministerens Forretning, at tilveielinge Balancen.

Finantsministeren (Estrup): Jeg vil kun bede det ærede Medlem, der nu sætte sig, om at sige mig, om det Duffe, han fremsatte om, at § 28 fremtidig maa blive udfyldt strax ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, ved Fremlæggelsen af Finantsloven for det næste Aar, er saaledes at forstaa, at Regjeringens og Rigsdagens Initiativ til at bringe andre og flere finantsielle Love frem end dem, der fremlægges samtidig med Finantsloven, skulde være affastet. Thi dersom det ikke er Tilfældet, ser jeg oprigtigt talt ikke, hvad der skulde naas ved, at § 28 fik en foreløbig Udfyldning. Det er det Spørgsmaal, jeg vilde rette til det ærede Medlem, om det er den rigtige Forstaaelse af hans Tanke, idet jeg jo naturligvis onsker og er villig til at tage de Raad under noie Overveielse, som komme fra det ærede Medlems Side. Da jeg har Ordet, maa det være mig tilladt at rette en Urigtighed, som jeg gjorde mig skyldig i igaar. Den er ganske vist ikke af nogen stor Betydning, men jeg onsker dog selv at rette den. Jeg angav igaar, at de meget omtalte fremmede Papirer, der ere indkjøbte til Statskassen i min Formands Tid, og som bare en høj Rente, vare indkjøbte til en Pris, der svarede til den nuværende Kurs. Det er urigtigt. Den siebiffige Kurs er noget lavere end Skjebprisen dengang. Men Forretningen har alligevel været overordentlig heldig, idet den indbragte høje Rente i Løbet af de 10 til 12 Aar, i hvilke disse Papirer have været i Statskassens Eie, mange Gange har dækket den Nedgang i Kursen, som har fundet Sted i Løbet af samme Tid, og som sandsynligvis dog vil være forbigaaende.

Monrad: Det er selvfølgelig ikke min Mening at berøve hverken Ministeriet eller Thinget Initiativet, men der vilde allerede være opnaaet overordentlig Meget, naar den høitaaede Finantsminister optog paa § 28 det finantsielle Resultat af alle de Love, som

paa den Tid, Finantsloven fremlægges, maatte være ham bekjendte.

Formanden (Verg): Derefter vilde Ordet være at give til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Stephensen), hvis Valg endnu ikke er anerkjendt, idet han har anmodet derom; men jeg kommer ved denne Leilighed til at udtale mig om det Tilfælde, hvorvidt man kan give et Medlem, hvis Valg endnu ikke er anerkjendt, Ordet til Deltagelse i den almindelige Debat her i Salen. Jeg har ladet dette Spørgsmaal undersøge, og det viser sig da, at der ikke findes Praxis for denne Indrømmelse til noget Medlem, der ikke er anerkjendt; det har ikke været Tilfældet, at noget saadant Medlem har haft Ordet i almindelige Sager her i Salen, kun har han haft Ordet i Tilfælde, der have angaaet hans eget Valgs Anerkjendelse. Altsaa, Praxis taler imod, at jeg giver det ærede Medlem Ordet. Der er her ikke faldet Udtalelser fra nogen Formands Side, der var imod den Praxis, som hidtil har udviklet sig. Der foreligger kun en Udtalelse fra en enkelt af de tidligere Formænd, hvis rette Forstaaelse bekræfter den fulgte Praxis. Det er i Samlingen 1861, da den daværende foreløbige Formand, der strax efter blev valgt til Formand, yttrede: „Da . . . 92 Valgbreve ere anerkjendte gyldige, er der altsaa 4 Medlemmer, der ikke endnu have underskrevet Edsformularen. Disse kunne ikke deltage i nogen Forhandling eller Afstemning, forinden de have underskrevet Edsformularen. Det er en Selvfølge, at de Herrer, hvis Valgbreve ikke ere anerkjendte gyldige, heller ikke kunne deltage i Afstemninger her i Salen.“ Paa sidste Sted nævner han ikke Forhandlinger, men det er logisk at slutte saaledes, at naar han mener ikke at kunne give anerkjendte Medlemmer, der endnu ikke have underskrevet Edsformularen, Leilighed til at tage Ordet, vil han heller ikke kunne give det til ikke anerkjendte Medlemmer. I Samlingen 1850 var Spørgsmaalet om endnu ikke anerkjendte Medlemmers Rettigheder ligeledes paa Bane. Under Forhandlingerne blev der fremsat Forslag om blandt flere Forslag at følge en Middelvei af det ærede Medlem, der nu er Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Jagd), gaende ud paa, at de Rigsdagsmænd, hvis Valgs Gyldighed er bleven henvist til en Komites Undersøgelse, midlertidig skulde kunne tage Del i Forhandlingerne. Derimod rejste sig under Andersformandens Ledelse den daværende Kultusminister, senere Formand i Folkethinget, og han udtalte, at „det var aldeles klart,